

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II, desno (p.p. 432)

6. P-913/2014

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A
I
R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu po sucu ovog Suda Miljenku Dolenc, kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja SCULPTOR d.o.o., Split, Dinka Šimunovića 7 (prije na adresi Zagreb, Dubravica 3) OIB: 87523175283, kojeg zastupa punomoćnica Jasna Matičević, odvjetnica u Zagrebu, Horvaćanska 168, protiv tuženika MINICOMM d.o.o. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 80, OIB: 13067789102, zastupan po OD Marković i partneri d.o.o. iz Zagreba, Ilica 1a, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, u prisutnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za glavnu raspravu koja je zaključena dana 06.prosinca 2017., a presuda objavljena na ročištu dana 11.siječnja 2018. u prisutnosti punomoćnika stranaka.

presudio je

- I. Utvrđuje se da je osnovana prijavljena tražbina stečajnog vjerovnika SCULPTOR d.o.o., Split, Dinka Šimunovića 7 (prije na adresi Zagreb, Dubravica 3) OIB: 87523175283 i to tražbina II (drugog) višeg isplatnog reda prema stečajnom vjerovniku MINICOMM d.o.o. u stečaju, Zagreb, Radnička cesta 80 OIB: 13067789102, u iznosu od 3.995.083,89 kuna.
- II. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 436.884,37 kn u roku od 8 dana.
- III. Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 182.809,00 kn u roku od 8 dana.

riješio je

Utvrđuje se povlačenje dijela tužbenog zahtjeva u odnosu na utvrđenje osnovanosti prijavljene tražbine u iznosu od 3.069.786,04 kn.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je rješenjem ovoga suda posl.broj St-519/12 od 26. ožujka 2014. godine u stečajnom postupku nad tuženikom kao stečajnim dužnikom na posebnom ispitnom ročištu održanom dana 12. prosinca 2013. godine osporena od strane stečajnog upravitelja prijavljena tražbina tužitelja kao tražbina vjerovnika II (drugog) višeg isplatnog reda, u iznosu od 6,064.869,93 kuna.

Istim rješenjem tužitelj da je upućen na pokretanje parnice protiv ovdje tuženika.

Tužitelj ističe kako su u cijelosti neosnovani razlozi iz kojih je stečajni upravitelj osporio njegove tražbine.

Osnovanost navedene tražbine tužitelja da proizlazi kako iz njegove prijave tako i iz priloga dostavljenih prijavi, kao i iz ostale dokumentacije koja prileži stečajnom spisu kao i iz dokumentacije koja se nalazi kod tuženika.

Navodi da je očito da stečajni upravitelj osporava tražbinu tužitelja bez valjanog utvrđenja činjenica, koje da nedvojbeno proizlaze iz dokumentacije kojom isti raspolaže.

Stoga predlaže donošenje presude na utvrđenje osnovanosti prijavljene tražbine tužitelja kao vjerovnika II višeg isplatnog reda u iznosu od 6.064.869,93 kn.

U odgovoru na tužbu tuženik navodi da su razlozi osporavanja tražbine tužitelja od strane stečajnog upravitelja tuženika slijedeći:

Tražbina tužitelja da nije zavedena i ne postoji u poslovnim knjigama tuženika.

Zakonski zastupnici stečajnog dužnika do trenutka otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, Ivan Perić i Zoran Šaponja, da su stečajnog upravitelja obavijestili da nisu osobno ovjerali Ugovor o ustupanju potraživanja od 31.12.2010. te Zapisnik o usklađenju od 28.03.2011. te da iste ne smatraju vjerodostojnim dokumentima. Navedenu izjavu su potvrdili i pisanom izjavom danom 20.03.2013.g., ovjerenom od strane javnog bilježnika Ljiljanke Malenice iz Šibenika.

Ugovor o ustupanju potraživanja od 31.12.2010. i Zapisnik o usklađenju od 28.03.2011. ovjeren je poslovnim žigom (štambiljem) stečajnog dužnika MINICOMM d.o.o. trgovina, građevinarstvo i usluge, SPLIT, koji žig na dan 31.12.2010. nije bio važeći i nije bio u prometu.

Navedeni žig stečajni dužnik da nije koristio od dana 09.07.2010. kada je stečajni dužnik Odlukom jedinog člana društva od 09.07.2010. promijenio sjedište u Zagreb.

Navedena promjena da je provedena u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu temeljem Rješenja br. Tt.-10/8729-1 od 12.10.2010.g.

Stoga da navedene isprave nisu vjerodostojne isprave u smislu članka 56. st.3. Općeg poreznog zakona te članka 6. st.1. Zakona o računovodstvu.

Tražbina koja je predmet ovog postupka te prijave tužitelja kao stečajnog vjerovnika da je zastarjela temeljem članka 228. Zakona o obveznim odnosima, prema kojem tražbine iz trgovačkih ugovora zastarijevaju za tri godine.

Tražbina tužitelja da proizlazi iz Ugovora o ustupanju potraživanja između Kerametal Stil d.o.o., kao ustupatelja, tužitelja, kao primatelja, i tuženika kao dužnika.

Navedenim Ugovorom da je ustupatelj tužitelju ustupio svoja potraživanja o ukupnom iznosu od 1.736.559,27 kn, koja se su nastala još u razdoblju od 2003.-2004.g., prema izdanim računima društva Kerametal Stil d.o.o.

Navedenu činjenicu potvrđuje i izvod iz poslovnih knjiga tužitelja priložen uz tužbu, iz kojih proizlazi da se radi o tražbini koja je nastala još u razdoblju od 2003.-2004.g. a da se ostatak tražbine odnosi na kamate.

Temeljem članka 84. Zakona o obveznim odnosima, u slučaju prijenosa i ustupanja tražbine dužnik da prema primatelju tražbine može, pored prigovora koje ima prema njemu, isticati i sve prigovore koje je mogao istaknuti ustupitelju do trenutka ustupanja. Stoga, kada bi Ugovor o ustupanju potraživanja od 31.12.2010. i bio valjana vjerodostojna isprava, a što tuženik ne priznaje, tuženik tražbinu tužitelja osporava kao zastarjelu.

Ujedno, ističe i da tužitelj osim glavnice zahtijeva i isplatu kamata, pri čemu primjenjuje obračun kamate na kamatu (kamata se obračunava na glavnici kojoj se pripisuje dospjela neisplaćena kamata), što da je Zakonom o obveznim odnosima izričito zabranjeno. Navedeno je protivno i Zakonu o kamatama, po kojem se zatezna kamata može obračunavati primjenom dekurzivnog jednostavnog kamatnog računa na dospjelu glavnici, bez pripisane zatezne kamate glavnici istekom obračunskog razdoblja.

Stoga tužitelj nema pravo zahtijevati ispunjenje niti se prijavljena tražbina može priznati i namiriti u stečajnom postupku nad tuženikom.

Ističe da je očito da se Zapisnikom o usklađenju od 28.03.2011., koji ujedno nije vjerodostojna isprava u smislu Općeg poreznog i Zakona o računovodstvu, nastojalo prikazati priznanje zastarjele obveze u smislu članka 220. Zakona o obveznim odnosima.

Navedeno očito predstavlja ništetan ugovor prema članku 322. Zakona o obveznim odnosima.

Stoga se protivi tužbenom zahtjevu jer da isprave na koje se prijava tražbine poziva nisu vjerodostojne isprave u smislu čl.56.st.3.Općeg poreznog zakona, te čl.6.st.1.Zakona o računovodstvu.

Očitujući se na odgovor na tužbu tužitelj ističe da su pravno promašeni navodi tuženika o nepostojanju tražbine koja je predmet spora, te dostavlja u spis isprave kojima dokazuje osnov i visinu utuženja.

Tužitelj ističe da za nastanak pravnog posla između pravnih osoba nije odlučan otisak i uporaba pečata već potpis ovlaštene osobe, a koje isprave sadržavaju navedeni element.

O navedenom je svoj stav zauzela i sudska praksa (odluka Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl. broj Pž-1133/03 od 11.3.2003. godine te odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske, posl. broj Rev-1153(82 od 6.1.1983. godine), pa su prigovori tuženika u cijelosti pravno promašeni.

Isto tako da je i pravno promašen prigovor zastare, a koja da je prekinuta višestranom ovjerom izjave na zapisnik od strane tuženika (zapisnici između tuženika i trgovačkog društva Kerametal stil d.o.o. kao i zapisnik između tužitelja i tuženika.

Podneskom od 27.11.2017.god. tužitelj ispravlja tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka za financije te ga postavlja na iznos od 3.995.083,89 kn za koji traži utvrđenje osnovanosti prijavljene tražbine.

Tijekom postupka sud je proveo dokaze:

-saslušanjem svjedoka zamolbenim putem kod Općinskog suda u Splitu:

-Igora Perića (list 78 spisa),

-Zorana Šaponju (list 89,90 spisa),

te Mladena Viskovića (list 270,271 spisa),

-vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za financije i računovodstvo dipl.oecc. Ljerkii Živković nalaz i mišljenje koje prileži spisu (list 113-124 spisa) i dopunski nalaz (list 215-222 spisa), te saslušao vještaka (list 203-205 spisa i 266,267 spisa),

-Izvršio uvid u isprave koje prileže spisu i to:

-Rješenje ovoga suda St-519/519/2012 (list 7, 8 spisa),

-Izvod otvorenih stavki (list 9 spisa),

-obračun zateznih kamata (list 10-13 spisa),

-Ugovor o ustupu potraživanja (list 14 spisa),

-Zapisnik o usklađenju od 28.3.2011. (list 15 spisa),

-presliku izjava od 20.03.2013. (list 25,26 spisa),

-financijsku karticu tuženika od 8.11.2016. (list 39 spisa),

-ugovor o izvođenju keramičarskih radova od 205.2003.g. ((list 40-43 spisa),

-račun otpremnicu br.997 od 28.12.2004.,

-Privremene i okončane situacije (list 44-49 spisa),

-Zapisnik od 21.10.2009. (list 56 spisa),

-Zapisnik od 22.01.2007. (list 57 spisa),

-Potvrdu Min. Financija PU (list 65 spisa).

Ocjenom tako provedenih dokaza temeljem odredbe čl.8.Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14 dalje u tekstu: ZPP) sud nalazi da je tužbeni zahtjev, kako ga je specificirano i uredio tužitelj podneskom od 27.11.2017.,osnovan.

Predmet spora je osporena tražbina tužitelja kao vjerovniku u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom,a koju tražbinu u iznosu od 6.064.869,93 kn je tuženik osporio iz razloga što predmetna tražbina nije zavedena u poslovnim knjigama tuženika, osporavanja osnovanosti ugovora o ustupu potraživanja od 31.12.2010.g. i svih kasnijih zapisnika kao vjerodostojnih isprava, te istaknutog prigovora zastare.

Potraživanje tužitelja prema prijavi odnosi se na potraživanje u ukupnom iznosu od 1.736.559,27 kn prema ugovoru o ustupu potraživanja od 31.12.2010.g. zaključenom između Kerametal Stil d.o.o. Zagreb kao ustupitelja, SCULPTOR d.o.o. Split kao primatelja i MINICOMM d.o.o. kao dužnika.

Prema nalazu i mišljenju vještaka, a koja je svoj nalaz dala stručno i nakon iscrpne analize sve dostupne joj dokumentacije stranaka te istoga takovom nalazu sud u cijelosti vjeruje, utvrdio je sud da je vještak uvidom u knjigovodstvenu dokumentaciju trgovačkog društva Kerametal Stil d.o.o. Zagreb te usporedbom s dokumentacijom društva MINICOMM d.o.o. Split ustanovila da postoji dug društva MINICOMM d.o.o. Split prema Kerametal Stil d.o.o. Zagreb za iznos glavnice od 1.736.559,27 kn.

Prema obračunu zateznih kamata, a prema dopuni nalaza i mišljenja od 10.srpnja 2017.god., ukupan iznos kamata obračunatih do datuma otvaranja stečajnog postupka 2.10.2012.god. iznosi 1.889.139,82 kn odnosno zajedno sa kamatama na obračunati dug po 20% zaduženih sredstava koje iznose 369.384,80 kn, kamate iznose 2.258.524,62 kn tj. ukupno 3.995.083,89 kn po oba osnova.

Iz iskaza saslušanih svjedoka Igora Perića koji je bio vlasnik i prokurist društva MINICOMM d.o.o. u stečaju proizlazi da isti osporava vjerodostojnost ugovora o ustupu potraživanja između prednika tuženika, tužitelja i Kerametal Stil d.o.o. Zagreb jer da isti nije proveden kroz poslovne knjige tuženika jer da je u vrijeme koje je navedeno u tom dokumentu sjedište društva MINICOMM d.o.o. bilo preseljeno u Zagreb na adresu Radnička cesta 80, te da je od datuma preseljenja sjedišta tvrtke prestao važiti pečat društva MINICOMM d.o.o. Split, te da se istim pečatom nisu mogli ovjeravati dokumenti.

Svjedok ističe da je društvo MINICOMM d.o.o. bilo u poslovnom odnosu sa t.d. Kerametal Stil d.o.o. Zagreb i to na izgradnji zgrade u Splitu, a koji su završeni 2003.god., a da je za ovjere okončanih i privremenih situacija bio zadužen bio Zoran Šaponja.

Iz iskaza svjedoka Zorana Šaponje proizlazi da je on kako direktor t.d. MINICOMM d.o.o. potpisao predmetni ugovor o ustupu potraživanja od 31.12.2010.god., te je uputio gosp. Viskovića, a koji mu je donio taj ugovor na potpis na gradilištu u Vodicama, da ode ovjeriti pečatom ugovor u prostorije MINICOMM d.o.o. u Splitu.

Ističe da je nesporno da je MINICOMM d.o.o. ostao dužan tvrtki Kerametal Stil d.o.o. Zagreb iznos naveden u Ugovoru, a za radove koje je isto vršila za MINICOMM d.o.o. a na objektu u Splitu.

Potvrđuje da je i sva prijašnja usklađenja sa gosp. Viskovićem u odnosu na potraživanje t.d. Kerametal Stil d.o.o. Zagreb vršio i to nakon usklađenja kartica oba društva.

Glede izjave koje je ovjerio kod javnog bilježnika, a od 20.3.2013.g. izjavljuje da on nije ovjerio ugovor o ustupu pečatom društva, no da je isti ugovor potpisao.

Iz iskaza svjedoka Mladena Viskovića utvrdio je sud da je on kao direktor tužitelja bio u vrijeme predmetnog dogovaranja oko gradnje objekta u Splitu i naplate potraživanja, te ovjere situacija i ugovara o ustupu potraživanja, ujedno i direktor t.d. Kerametal Stil d.o.o. Zagreb.

Svu dokumentaciju glede usklađenja knjigovodstvenih stanja od završetka gradnje objekta u Splitu na kojem je sudjelovao kao izvođač i dobavljač Kerametal Stil d.o.o. Zagreb, da je ovjeravao direktor tvrtke MINICOMM d.o.o. gosp. Zoran Šaponja, a nakon što su istu potvrdila računovodstva oba društva.

Potvrđuje način na koji je Zoran Šaponja kao direktor društva potpisao Ugovor o ustupu potraživanja, tj. da ga je pronašao na gradilištu u Vodicama, a gdje je i potpisao navedeni ugovor, dok je naknadno ugovor ovjeren pečatom društva prednika tuženika.

Stoga sud nalazi da nije osnovan prigovor zastare, a prema odredbi čl.228.Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/05 i 41/08 dalje ZOO) obzirom je rok za prijavu tražbine od dana ovjere ugovora o ustupu potraživanja od 31.12.2010.god., pa do dana same prijave tražbine unutar zastarnog roka od 3 godine.

Ugovorom o ustupu potraživanja od 31.12.2010.god. sud smatra da su na tužitelja kao primatelja prenesena potraživanja koje je ustupatelj Kerametal Stil d.o.o. imao prema MINICOMM d.o.o. kao dužniku u iznosu od 1.736.559,27 kn uvećan za zateznu kamatu, a visina i opstojnost potraživanja je čl.3.ugovora i potvrđena te je istime temeljem odr. čl.240.ZOO-a prekinut tijekom zastare, a koji je i prije toga prekidan usklađivanjima stanja i priznavanju duga od strane direktora tuženika Zorana Šaponje.

Osnovan tužitelj ističe da za pravovaljanost ugovora uporaba pečata dužnika nije obvezatna, već je za pravovaljanost isprave dovoljno da isprave potpišu sve ovlaštene osobe koje se njome obvezuju.

Tužitelj nije dokazao da bi pečat koji je ovjeren ugovor o ustupu potraživanja bio poništen, tj. da nije važio u vrijeme ovjere ugovora.

Kako je tužitelj povukao tužbu u dijelu na način da ju je uskladio sa nalazom i mišljenjem vještaka, te zatražio utvrđenje osnovanosti tražbine u iznosu od 3.995.083,89 kn, to je sud prihvatio tako specificirani tužbeni zahtjev, a prihvaćajući u cijelosti nalaz i mišljenje vještaka u dopunskom nalazu i mišljenju kako je to naprijed navedeno, te je presuđeno kao u izreci.

U odnosu na povučeni dio tužbenog zahtjeva riješeno je kao u izreci temeljem odr.čl.193.st.2 ZPP-a.

Tužitelju je temeljem odr. čl.154.st.2. i 155.ZPP-a dosuđen parnični trošak i to prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje.

Dosuđen je tako trošak u punom iznosu prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja pojedine parnične radnje 60.650,00 kn (tbr 7/1 OT) i to za pristupe na ročišta (tbr 9/1 OT) 1.7.2015., 09.02.2016., 14.06.2016., 20.9.2016., 22.02.2016., 11.10.2017. i za sastav tužbe (tbr 8/1 OT).

Za sastav podneska 23.11.2017. 500,00 kn (tbr 8/3 OT) te za sastave podnesaka 10.8.2016. i 13.02.2017.250,00 kn za pristup na ročište 06.12.2017. 39.960,00 kn prema vrijednosti predmeta spora (tbr 9/1 OT) kao i 500,00 kn za sastav podneska 27.11.2017. (tbr 8(2 OT)).

Za radnje do uređenja tužbenog zahtjeva podneskom od 27.11.2017.god. dosuđen je iznos od 455.375,00 kn i PDV na taj iznos po stopi od 25% 113.843,75 kn ukupno 569.218,75 kn.

Obzirom na uspjeh u parnici sa 66 posto, dosuđen je iznos od 375.684,37 kn.

Dodan je trošak pristupa na ročište 27.11.2017., podneska 27.11.2017. 500,00 kn i pristupa na objavu 500,00 kn sa obračunatim PDV-om na isti iznos 10.240,00 kn, te

pristojbom na tužbu i presudu-5.000,00 kn za svako ili je ukupno dosuđen tužitelju iznos od 436.884,37 kn.

Tuženiku je obzirom na uspjeh u parnici dosuđen 44% iznosa prema priloženom troškovniku i zatraženom trošku za pojedinu poduzetu radnju 55.330,00 kn u punom iznosu.

Dosuđen je tako u punom iznosu trošak odgovora na tužbu (tbr 8/1 OT) i pristup na ročišta 1.7.2015., 9.02.2016., 20.9.2016., 22.02.2017., 11.10.2017. i 06.12.2017. (tbr 9/1 OZ).

Za pristup na ročište 30.11.2015. ½ iznosa (tbr 9/2 OT), te za ročište za objavu 500,00 kn ukupno 415.475,00 kn. 44% tog iznosa je 182.809,00 kn koliko je dosuđeno.

U Zagrebu, 11.siječnja 2018.

S u d a c
Miljenko Dolenc, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude i rješenja nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana po primitku ove presude i rješenja, a ulaže se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku

Za točnost otpisavka
Rebecca Bončević

